ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΧ. 400 ΕΤΗΣΙΑ ΔΟΛ. 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 200 ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 5,50
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 100 ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ. 12
Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΑΝΤ. ΒΑΣΑΛΑΚΗΣ
Κατοικία: Οδός Κορινθών αριθ. 50

ΗΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΕΠΙ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΖΗΤΗΜΑΤΟΝ ΝΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΩΣΙΝ ΣΥΝΤΟΜΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ
Ὑπευθυνος Συντάκτης Σ. Π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ
Κατοικία: Οδός Ἀρμοδίου αριθ. 95

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΠΟΝΟΥΝ

ΟΙ ΕΞΟΡΙΣΤΟΙ ΕΣΤΕΜΜΕΝΟΙ ΜΑΚΡΑΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΑΓΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ

Η ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Ο ΚΑΪΖΕΡ ΜΕΤΕΒΗ ΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

Τὸ διὰ τοῦ γλεσινοῦ ταχυδρομείου ἀφιχθὲν τελευταῖον φύλλον τῆς αὐστριακῆς ἐφημερίδος «Νέας Ζουρνάλ» δημοσιεύει τὸ κατωτέρω συγκινητικὸν ἄρθρον περὶ τῶν ἐξορίστων βασιλέων οἱ ὁποῖοι ἐπέρασαν τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς πρωτοχρονιᾶς ἀπομακρυσμένοι τῆς πατρίδος των.

Ἡ ἀνωτέρω ἐφημερὶς γράφει:

«Σ' ὅλους τοὺς λαοὺς ἐπικρατεῖ ἔνα πατροπαράδοτο καὶ ἱερὸ ἔθιμο. Κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν χριστουγέννων καὶ τῆς προτεχρονιᾶς ὁ καθένας πηγαίνει εἰς τὴν πατρίδα του, κοντὰ εἰς τὴν οἰκογένειαν του, τὴν ἀδελφοῦ του, τοὺς γονεῖς του. Ἐπιβάλλει ὅμως ἐφέτος ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠμπόρεσαν νὰ ταξιδεύσουν τὸ ἱερὸ αὐτὸ ἔθιμον, παρὰ τὴν μεγάλην ἐπιθυμίαν των. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶναι οἱ βασιλεῖς ἀρισμένων χωρῶν, οἱ ὁποῖοι ἀναγκασθέντες νὰ περάσουν τὰς ἑορτὰς μακρυὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα τους τὴν ὁποίαν τόσο πολὺ ἠγάπησαν.

«Μένον ἐ Κάϊζερ, κατέπιν πολλὰν ἐτῶν ἐξορίας, κατώρθωσε νὰ ἐορτάσῃ τὰ χριστούγεννα καὶ τὴν προτεχρονιὰ ἐπὶ τοῦ γερμανικοῦ ἐδάφους. Τὰ προηγούμενα ἔτη τὰ ἐπέρασεν εἰς γνωστὸν, εἰς τὸ Ντόρν τῆς Ὁλλανδίας. Ἐκεῖ—κάθε χρόνο—τὴν ἑορτὴν τῶν χριστουγέννων καὶ τῆς προτεχρονιᾶς ἐορτάζετο ἐν μέρος τοῦ Κάϊζερ γεῦρκ εἰς τὸ ὁποῖον παρεκαλοῦντο τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του καὶ μερικοὶ πιστοὶ του φίλοι, οἱ ὁποῖοι ἀνεχώρουν ἐπίτηδες ἀπὸ τὴν Γερμανίαν.

«Ἡ αὐτοκράτειρα Σίτκ τῆς Αὐστρίας ἐόρτασε τὴν προτεχρονιὰ εἰς τὸ Παρίσι μαζὶ μὲ τὸν διάδοχον Ὄττο. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆδεστῆς κατρέτζη ἐπίσημον γεῦμα.

«Ὁ βασιλεὺς Ἀλφόνσος τῆς Ἰσπανίας ἐόρτασε τὰ χριστούγεννα καὶ τὴν προτεχρονιὰ διὰ πολὺ μακρυὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα του. Εἰς τὰ γεύματα τὰ ὁποῖα παρετέθησαν παρεκάθησαν οἱ βασιλεῖς τῆς Ἰσπανίας τὰ τέκνα των καὶ μερικοὶ στενοὶ φίλοι του.

«Ὁ Φερδινάνδος τῆς Βουλγαρίας ἐόρτασε τὰ Χριστούγεννα καὶ τὴν προτεχρονιὰ εἰς τὸ Κοβούργον ἄπως καὶ τὰ προηγούμενα ἔτη. Ὁ Φερδινάνδος, ὁ ὁποῖος εἶνε τύπος κοψιφοῦ ἀλκιμμένου κυρίου καὶ δείχνει ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν τέχνην, ἐδωσε μεγαλεῖον χορὸν, τὴν ἀποίαν ἐτίμησαν ἐλλεκτοὶ προσωπικότητες. Ὁ χορὸς παρετάθη μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν.

«Ὁ Ἐμμανουὴλ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας, ἐόρτασε τὴν προτεχρονιὰ εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Μετὰ τὴν γενομένην κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Νοέμβριον δυναμιτικὴν ἀπέπειραν ἐναντίον τοῦ πατρὸς του Κάρλο, ὁ Ἐμμανουὴλ ἐγκατέλειψε τὴν Λισσαβόνα, ἡ ὁποία ὑπῆρξε τόσον φιλόξενος διὰ τὴν οἰκογένειαν του. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἄπου διαμένει τώρα, διάγει βίον ἀνεπαίς ἡσυχον.

Ἐκείνος ὅμως ὁ ὁποῖος ὑπέδειξεν ἐν μεγάλῃ δυστυχίᾳ καὶ ἀπογοητεύσεις ἡμέρας τὴν Χριστούγεννα καὶ τὴν προτεχρονιὰ εἶναι τὸ μεγαλύτερος πικρὸς εἶνε ὁ βασιλεὺς Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος. Οὗτος πιστεύει ἀπὸ ἡμέρας εἰς τὸ πρωϊνὸν ἐν Φλωρεντίᾳ φεύγει βασιλοπάτορας Σοφίας, τῆς ὁποίας ἡ κατάστασις εἶνε σοβαρά.

Ὅλοι οἱ βασιλεῖς οἱ ὁποῖοι ἐόρτασαν τὰ Χριστούγεννα καὶ τὴν προτεχρονιὰ μακρυὰ ἀπὸ τὴν Δύσιν τῶν ἔλαβον τὴν ἐλπίδα ὅτι ἐπὶ τοῦ 1932, ἄν ἐορτάσουν εἰς τὴν πατρίδα των. Αὐτή, ἄλλως τε ἦταν ἡ εὐχὴ ὅλων. ἔσει παρεκάθησαν εἰς τὰ γεύματα τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν.

Ἡ ἐλλάδα ὅμως εἶνε ἔτι αὐτὸ ἀποτελεῖ εὐχῆς καὶ ἀλεκλάρου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τὸν βασιλέα του Γεώργιον καὶ τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΛΦΟΝΣΟΣ

ΧΑΛΑΣΕ! Ο ΚΟΣΜΟΣ...

ΣΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΟΡΓΙΑΖΟΥΝ ΤΑ ΔΙΑΒΟΗΤΑ... ΖΑΡΙΑ

ΤΟ ΣΙΓΑΡΕΤΤΟ ΜΕ ΤΗ ΜΕΘΥΣΤΙΚΗ ΜΥΡΩΔΙΑ!

Ἡ μονοτάγκα δεσποινὶς κανονίζει χαοὶς καὶ παίζει ζάρια.—Ἡ διάδεσις τοῦ ἐμάγκας σὰ σαλόνια.—Αἱ συγκεντρώσεις τοῦ μυρζίουν... λιβάνι.—Τραγούδι τῆς «Πλεύης».—Τὸ παιγνίδι σας κόψιον.—Ἕνα παραπάνισο σὰς δυὸ χιλιάδες!;

ΕΣΑΡΕΣ, ΝΤΟΡΤΙΑ, ΤΡΙΑΡΕΣ, ΔΙΠΛΑ

ΤΟ ΠΑΙΓΝΙΔΙ ΣΑΣ ΚΥΡΙΟΙ

— Δυὸ χιλιάδες στὶς δυπλὲς !.. Πῶς, πιά!
Τὶς διπλὲ τὰ ἔσεις τοῦ ἔλοῦ εἰς χρυσοπωλοπεῖ ἡ ἀριστοκρατία. Τίποτε δὲν ἔνει μέτοκα τὰ φανταστικὰ τὸ ἐσωτέρικο.
Ὅλες τοῦ οἱ χαρὲς ἔχουν διοχετεύθῃ στὰ σαλόνια, τρομοκρατοῦν τὸν κόσμο ἀπὸ τὰ κέντρα.
Φαίνεται ἡ ἀνεμοστρόβιλος ἀπὸ τὴν ἀνεμοστρόβιλος ἔφτασε ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ ἀπὸ τὴν ἀξία τῶν ἀκριβῶν ἐπιπλωμένων.
Τὰ λίγο ὅλοι ἔχουνε χιχτὴ στὰ μπαλκόνια.
—Ρέ τὶ θρεῖς ἀνάγκες τὸ ἄτιμο λέει μπαμπόρα;
—Ἐκεῖνα μοῦ λὲς! ἀκαστὰ κάποιος νεαρός.
Κάνεις κόρφο, πῶ μπακάνος σ' αὐτὸ, ἀκαλεῖ γιὰ τὴν ἀπιδρασὶ τοῦ μαύρου σὰ χαρακτῆρας.
—Κόβει τὰ νεῦρα!
—Ἔκεῖνα μοῦ λὲς, ρέ κόρε; Ἔγὼ ἔλα τὴ σουκάρα γουστάρω κουμπάκι.
Κοὶ γκρίζοτοε σὰ πλαῖνο σου τὸ μπαλκόνι μιὰ χαρὰ!
—Ἐ! ρέ σβέρκο, πρωγκιπικό!
Κάμνει, ἄλλος κάνει πρόσκλησι σὰ ἀπίτε κοῦ.
—Σὰς καλοῦ αὐτὸ «ταμρὶ μουν γιὰ ἀμπεστρόβιλο» τὴν Τετάρτη. Θὰ τὴ φουλάρουμε ἀπὸ σλοῦλα.
—Ναί. Ναί. Εἶνε πολὺ λαρζιό. Κάνει κολέτσο κεφαλί.
Ἡ δεσποινὶς τοῦ σπιτιοῦ, ποὺ παρα ἀέρας εἶνε φοιτήρια τῆς Θεολογίας, ἀγγίζει τὸ κεφαλί.
Ἀδεγφάκι κάνε μόνο
—Ἀκόμη πλέκουνε γιὰ μαλάκα.
Ἔχουν σὰ γουνιὰ τοῦ εἶδε
ἕνα ζωῦλι τὴν κεφάλα.
Οἱ ἀνεμοστρόβιλοι χειροκροτοῦν.

Κάποιος μελαγχολικὸς κύριος βυρτουνόζος τοῦ πιάνου, κάθετε σὰ πιάνο καὶ συνοδεύει τὴν κυρία ποὺ συνόδεψε νὰ τραγουδήσῃ.
Κοὶ ἀρχίζει κοὶ φωνὴ κοντράλτο.
Ντουμπὶ νάι—νάι

Κάποιος νεαρὸς κύριος βυρτουνόζος τοῦ πιάνου, κάθετε σὰ πιάνο καὶ συνοδεύει τὴν κυρία ποὺ συνόδεψε νὰ τραγουδήσῃ.
Κοὶ ἀρχίζει κοὶ φωνὴ κοντράλτο.
Ντουμπὶ νάι—νάι
Κοὶ νάια—νάι νὰ νὰ
κοὶ νάια—νάι—νά.
Ὁ Ἄλλος τοσοῦλαν μὲ παλικάρια τὸ τραγοῦδι τῆς κυρίας.
—Ἔχου. Πεταρβίαν μου νὰ μοῦ ἐρῶ σας.
—Πουλάρι μουλιτὲ τὸ.
Ἐρῶ κάτι ἀπ' τὸ φαβλιὲ κάθονται δυὸ πεταρβίαν.
—Πῶ! Πῶ! Σρολάζεις μου εἶσαι, κυρὰ μου!
Τὸ φρεπεγουνάρι τῆς κυρίας τείνει. Κοὶ βγαίνει ὁ βαρὺς ὁ μάγκας τῆς συντροφιᾶς.
—Μπεστράκο, πῶ μπακάνος σ' αὐτὸ, ἀκαλεῖ γιὰ τὴν ἀπιδρασὶ τοῦ μαύρου σὰ χαρακτῆρας.
—Κόβει τὰ νεῦρα!
—Ἔκεῖνα μοῦ λὲς, ρέ κόρε; Ἔγὼ ἔλα τὴ σουκάρα γουστάρω κουμπάκι.
Κοὶ γκρίζοτοε σὰ πλαῖνο σου τὸ μπαλκόνι μιὰ χαρὰ!
—Ἐ! ρέ σβέρκο, πρωγκιπικό!
Κάμνει, ἄλλος κάνει πρόσκλησι σὰ ἀπίτε κοῦ.
—Σὰς καλοῦ αὐτὸ «ταμρὶ μουν γιὰ ἀμπεστρόβιλο» τὴν Τετάρτη. Θὰ τὴ φουλάρουμε ἀπὸ σλοῦλα.
—Ναί. Ναί. Εἶνε πολὺ λαρζιό. Κάνει κολέτσο κεφαλί.
Ἡ δεσποινὶς τοῦ σπιτιοῦ, ποὺ παρα ἀέρας εἶνε φοιτήρια τῆς Θεολογίας, ἀγγίζει τὸ κεφαλί.
Ἀδεγφάκι κάνε μόνο
—Ἀκόμη πλέκουνε γιὰ μαλάκα.
Ἔχουν σὰ γουνιὰ τοῦ εἶδε
ἕνα ζωῦλι τὴν κεφάλα.
Οἱ ἀνεμοστρόβιλοι χειροκροτοῦν.

Τσιγάρο με χαοὶς καὶ ζάρια

Ἀνεμοστρόβιλοι χειροκροτοῦν.
Κοὶ νάια—νάι νὰ νὰ
κοὶ νάια—νάι—νά.
Ὁ Ἄλλος τοσοῦλαν μὲ παλικάρια τὸ τραγοῦδι τῆς κυρίας.
—Ἔχου. Πεταρβίαν μου νὰ μοῦ ἐρῶ σας.
—Πουλάρι μουλιτὲ τὸ.
Ἐρῶ κάτι ἀπ' τὸ φαβλιὲ κάθονται δυὸ πεταρβίαν.
—Πῶ! Πῶ! Σρολάζεις μου εἶσαι, κυρὰ μου!
Τὸ φρεπεγουνάρι τῆς κυρίας τείνει. Κοὶ βγαίνει ὁ βαρὺς ὁ μάγκας τῆς συντροφιᾶς.
Κοὶ ἀρχίζει μὲ τὰ πόδια του νὰ χορεύῃ ἀπάνω γεωμετρικὰ σχήματα ἀνὰ ἀνὰ ἐνῶ οἱ ἄλλοι χουνιάνεοι παρακολουθοῦν.
—Φίνα, ἐρηνέεια, ὁ βλάμης.
—Ἐπῆ πάνω !
—Ναί γιὰ!
Ὁ κύριος ὁ βαρὺς, ἀνὰ τὰ χειροκρότήματα τῶν ἄλλων, κάθεται στὴ θέσι του.
Κοὶ ἡ ὀλοκλέπονα σιμώνεται σ' ἕνα τραπέζι κοὶ πρόκειται κουβέντα φωνάζει τοὺς παριστάμενους.
—Κόρου κοὶ κυρίες. Τὸ παιγνίδι ἀρχίζει. Τὶς πόσες σας.
Ἀπὸ ἕνα κουτάκι βγαίνουν δυὸ ουμπαθγιακὲ ζάρια, ἀπὸ κοῦλοὺς σὰν κουβέρτα.
Ἔλα βρὲ Βασιλάκη,
Κοὶ τὴ φουλάρουμε.
Νὰ σεμιόσουμε κουβέρτα
Νὰ τοὺς τὰ παρουμε !

ΠΡΟΟΔΟΣ Ἡ ΔΙΑΦΘΟΡΑ;

ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΝΕΩΤΕΡΑ ΣΟΔΟΜΑ

Η ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑ ΔΙΔΕΙ ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

ΜΙΑ ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ ΧΟΡΕΥΕΙ ΓΥΜΝΗ

Ἡ διάσημος συγγραφεὺς Κολλὲτ ἐκάλεσε εἰς γεῦμα πολλοὺς διανοουμένους ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ τελευταίου ἔργου της καὶ τόσον πολὺ ἐνεθουσιάσθησαν ἄρχισε νὰ χορεύουν.—Ὁ Ωωστικὸς σύλλογος τῶν γυμνῶν σπορ εἰς τὸν ὁποῖον μετέχουν σημαίνοντα πρόσωπα.—Τὰ προτοφανῆ ἄρματα.

ΟΙ "ΖΙΓΚΟΛΟ„ ΚΑΙ ΤΑ ΑΠΕΙΡΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΩΝ

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΓΥΜΝΑ ΣΠΟΡ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ Ἰανουάριος (τοῦάνγτοῦ μας) —Ξεφυλλίζοντας πρὸ ἡμερῶν ἕνα ἱστορικὸν περιοδικὸν, ποὺ ἔχει ἀναδιδοθῆ σκοπὸ νὰ καταγράψῃ τὴν ἀριστοκρατικὴ ζωὴ καὶ τὶς πράξεις τῶν ἀριστοκρατῶν καὶ τῶν ὀνομ. εὑρίσκω ἕνα σκοῦ σκάν-

—Μὲ φύλλον συκῆς ὡς περιβολὴν χορεύουν ὀργιαστικὰ

δαλα, τὰ ὁποῖα, ἀξίζει νὰ κάνῃ νὰ μάθουν οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Ἑλληνικῆς». Καὶ πράγματι ἀφοῦ ἀγχίζει ἀπὸ μιὰ φιλολογικὴ νοῦλα τῆς ἀριστοκρατίας, γνωστὴ ἀπὸ τὸ ὄνομα «Ἑλλάς» ἀπὸ τὸ κοινὸ μηπῶ καὶ ὁλίγο σκανδαλώδη μυθιστορήματά της, εἰς κυρίαν Κολὲτ. Ἡ γαλλὶς μυθιστοριογράφος ἔφερεν ἀσχέτως ἕνα ἔργον τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ παρέθεσε τέλον εἰς τὰ πολιτικὰ διαμερίσματα τῆς κοινωνίας της, καλέσασα διαφόρους πολιτικοὺς, δημοσιογράφους, λογίους καὶ καλλιτέχνας.

Σὲ μιὰ στιγμὴ ἐνθουσιασμοῦ ἡ κυρία Κολὲτ ἄρχισε νὰ χορεύῃ γυμνὴ. Αὐτὸ στιγμὴ τὴν ἐμιμήθησαν ἄλλοι ἐξῆ νεανικοὶ καὶ ὡραῖοι κυρίαι ἐκ τῶν παρισκλωμένων.

Τὸ ἐν λόγῳ περιοδικὸν ἀναφέρει τὸ σκάνδαλον αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ὅλη ἐκαινέβη ἡ αὐτουσιᾶς,προσθέτει εἰρωνικῶς.

Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ παράδειγμα τῆς κυρίας Κολὲτ θὰ μιμηθῶν καὶ πολλαὶ ἄλλαι δεσποινίδες τοῦ φιλολογικοῦ κόσμου μ' ἐν θὰ ἴδοῦμε γυμνὸς τὴς κυρίας Μαζὸ, Πονετ,Γινιὲν καὶ Μαρὶ Ἐκρόκαιν καὶ ἀριστοκράτου Λοκοδὲ-ἰφῶ...

Ν. ΕΥΓΕΝΙΟΥ

ΤΟ ΜΕΛΕΤΩΜΕΝΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑ

Η ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΝ ΜΕΤΑΦΕΡΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΩΤΕΡΟΝ ΜΕΡΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ εἰσαγγελία μεταφέρεται εἰς τὴν Ὁμόνοιαν ἐνῶ ἀπεστάλησαν Λαμπροκούλου.—Τὸ θέαμα ποὺ πρόκειται νὰ παρουσιάσῃ ἡ κινηματογράφος.—Αἱ συνοδεῖαι τῶν κακοποιῶν καὶ τὰ προβλεπόμενα ἐπεισόδια.—Τελοῦν ἐν ἐξελίξει οἱ κατασταλάγματα.

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Ο ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΕΛΕΙ ΕΝ ΣΥΓΚΙΝΗΣΕΙ

ΤΟ ΟΙΚΤΡΟΝ ΘΕΑΜΑ ΠΟΥ ΘΑ ΕΜΦΑΝΙΣΗ

Ἡ Εἰσαγγελία Πλημμελειοδικῶν χρόνου τῶν εὐρίσκεται εἰς τὴν ὁδὸν Χαριλάου Τρικούπη. Εἶνε τὸ μόνον ἴσως ἐπιμόκιον κτίριον τὸ ὁποῖον ἀπὸ πρωΐας μέχρι βαθυστήρ νυκτὸς ἔχει ζωηρὰν τὴν κίνησιν.

Τὸ κρεπεκρεμασμένον κλεῖστρον τῆς ὁλκιοῦ, ἄλλοι ἀνοιγόμενοι καὶ κλειόμενοι, ἄλλοι ὀφυβοῦντες, ἄλλοι ἀρκούμενοι καὶ ἀκλουθοῦντες τὰ ἀστυνομικὰ ὄχημα τὰ ὁποῖα τοὺς συνοδεύουν, τὴν κατακλίζουν.

Ἀστυνόμοι, χωροφύλακες, δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, ἀστυνομικοὶ κ.τ.λ.

Τραγουδᾶει κάποιος πολὺ μουσικὸς κύριος.

— Θὰ κάνουμε χοντρὸ παιχνίδι, γιὰ θὰ ζωγηθοῦμε λαντάρι.

—Μπορεῖ κέμποτε, ἀπαντᾶ μιὰ κυρία.

Κοὶ βγάζοντας μερικὰ χαρτονομίσματα τὰ λέει στὸν ἀντικρυνὸ τὴς κυρίας.

— Βγάλετε! Δεκοιδυὸς μπορῶ, πέντε πίσω.

Τὰ ζάρια πέφτουνε καὶ ἡ κύριος φέρνει ἕξη, πέντε.

—Μοῦφαγες τὸ σάνο, τοῦ λέει ἡ κυρία.

Κοὶ ἀμέσως.

—Τεκρακόσιες μπορῶ ἐνὸν παρὰ τέσσαρα. Ὁ κύριος ρίχνει τὰ ζάρια καὶ φέρνει πέντε-τρία.

Τὰ πάνινα ἡ κυρία καὶ τὰ μπαγλαρεῖα σὰ λεπτὰ τὴς χεράκια. Ἔκεῖνος τὰ ἀμολάει καὶ πέφτουνε.

—Ἔξῆς! Κατρακόσια τὸ τετρακοσάρι, κύριος.

Κοὶ τὸ παιγνίδι δουλεύει, ὅσπου τὸ παιγνίδι χοντρύνει σὰ γκαῖα.

— Δυὸ χιλιάδες στὶς δυπλὲς.

Ἡ κυρία δεσποινοῦσα νὰ φίξῃ τὴ ζωῆ τὴς.

—Κομπόλ!

—Ἔγινε! Κ' ἀπὸ μένα αὔριές!

—Νὰ κι' ἡ καλή μου!

—Ντόρτα!

—Τὴν τέσσερα τὴν καλὴ σου, κοροῦ δόρα.

—Ἐπλὲ κτέ! Τύχη εἶναι;

Κοὶ δὸς τοῦ τὸ ζάρι κυλάει κοὶ τὰ χιλιάρια γίνουνται «κοῦλοι». Τὰ μὲ ζάρια ἀπόκτησε μεγαλόφρον ποὺ πλίζει μὲ γεμάτα. Δὲν τὸν ἀνθίζεται κανένα γιατί χρόνια τώρα κατρακυλάει στὶς μπεμπουνεστέρες καὶ μάτια βέρτλινος.

Κοὶ ἀρχίζει μὲ τὰ πόδια του νὰ χαρίζῃ διάφορα γεωμετρικὰ σχήματα ἀνὰ σέσσαρα ἐνῶ οἱ ἄλλοι χουνιάνεοι παρακολουθοῦν.

— Φίνα, ἐρηνέεια, ὁ βλάμης.

—Ἐπῆ πάνω !

—Ναί γιὰ!

Ὁ κύριος ὁ βαρὺς, ἀνὰ τὰ χειροκροτήματα τῶν ἄλλων, κάθεται στὴ θέσι του.

Κοὶ ἡ ὀλοκλέπονα σιμώνεται σ' ἕνα τραπέζι κοὶ πρόκειται κουβέντα φωνάζει τοὺς παριστάμενους.

—Κόρου κοὶ κυρίες. Τὸ παιγνίδι ἀρχίζει. Τὶς πόσες σας.

Ἀπὸ ἕνα κουτάκι βγαίνουν δυὸ ουμπαθγιακὲ ζάρια, ἀπὸ κοῦλοὺς σὰν κουβέρτα.

Ἔλα βρὲ Βασιλάκη,

Κοὶ τὴ φουλάρουμε.

Νὰ σεμιόσουμε κουβέρτα

Νὰ τοὺς τὰ παρουμε !

Ἡ Εἰσαγγελία Πλημμελειοδικῶν χρόνου τῶν εὐρίσκεται εἰς τὴν ὁδὸν Χαριλάου Τρικούπη. Εἶνε τὸ μόνον ἴσως ἐπιμόκιον κτίριον τὸ ὁποῖον ἀπὸ πρωΐας μέχρι βαθυστήρ νυκτὸς ἔχει ζωηρὰν τὴν κίνησιν.

Τὸ κρεπεκρεμασμένον κλεῖστρον τῆς ὁλκιοῦ, ἄλλοι ἀνοιγόμενοι καὶ κλειόμενοι, ἄλλοι ὀφυβοῦντες, ἄλλοι ἀρκούμενοι καὶ ἀκλουθοῦντες τὰ ἀστυνομικὰ ὄχημα τὰ ὁποῖα τοὺς συνοδεύουν, τὴν κατακλίζουν.

Ἀστυνόμοι, χωροφύλακες, δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, ἀστυνομικοὶ κ.τ.λ.

Τραγουδᾶει κάποιος πολὺ μουσικὸς κύριος.

— Θὰ κάνουμε χοντρὸ παιχνίδι, γιὰ θὰ ζωγηθοῦμε λαντάρι.

—Μπορεῖ κέμποτε, ἀπαντᾶ μιὰ κυρία.

Κοὶ βγάζοντας μερικὰ χαρτονομίσματα τὰ λέει στὸν ἀντικρυνὸ τὴς κυρίας.

— Βγάλετε! Δεκοιδυὸς μπορῶ, πέντε πίσω.

Τὰ ζάρια πέφτουνε καὶ ἡ κύριος φέρνει ἕξη, πέντε.

—Μοῦφαγες τὸ σάνο, τοῦ λέει ἡ κυρία.

Κοὶ ἀμέσως.

—Τεκρακόσιες μπορῶ ἐνὸν παρὰ τέσσαρα. Ὁ κύριος ρίχνει τὰ ζάρια καὶ φέρνει πέντε-τρία.

Τὰ πάνινα ἡ κυρία καὶ τὰ μπαγλαρεῖα σὰ λεπτὰ τὴς χεράκια. Ἔκεῖνος τὰ ἀμολάει καὶ πέφτουνε.

—Ἔξῆς! Κατρακόσια τὸ τετρακοσάρι, κύριος.

Κοὶ τὸ παιγνίδι δουλεύει, ὅσπου τὸ παιγνίδι χοντρύνει σὰ γκαῖα.

— Δυὸ χιλιάδες στὶς δυπλὲς.

Ἡ κυρία δεσποινοῦσα νὰ φίξῃ τὴ ζωῆ τὴς.

—Κομπόλ!

—Ἔγινε! Κ' ἀπὸ μένα αὔριές!

—Νὰ κι' ἡ καλή μου!

—Ντόρτα!

—Τὴν τέσσερα τὴν καλὴ σου, κοροῦ δόρα.

—Ἐπλὲ κτέ! Τύχη εἶναι;

Κοὶ δὸς τοῦ τὸ ζάρι κυλάει κοὶ τὰ χιλιάρια γίνουνται «κοῦλοι». Τὰ μὲ ζάρια ἀπόκτησε μεγαλόφρον ποὺ πλίζει μὲ γεμάτα. Δὲν τὸν ἀνθίζεται κανένα γιατί χρόνια τώρα κατρακυλάει στὶς μπεμπουνεστέρες καὶ μάτια βέρτλινος.

Κοὶ ἀρχίζει μὲ τὰ πόδια του νὰ χαρίζῃ διάφορα γεωμετρικὰ σχήματα ἀνὰ σέσσαρα ἐνῶ οἱ ἄλλοι χουνιάνεοι παρακολουθοῦν.

—Φίνα, ἐρηνέεια, ὁ βλάμης.

—Ἐπῆ πάνω !

—Ναί γιὰ!

Ὁ κύριος ὁ βαρὺς, ἀνὰ τὰ χειροκροτήματα τῶν ἄλλων, κάθεται στὴ θέσι του.

Κοὶ ἡ ὀλοκλέπονα σιμώνεται σ' ἕνα τραπέζι κοὶ πρόκειται κουβέντα φωνάζει τοὺς παριστάμενους.

—Κόρου κοὶ κυρίες. Τὸ παιγνίδι ἀρχίζει. Τὶς πόσες σας.

Ἀπὸ ἕνα κουτάκι βγαίνουν δυὸ ουμπαθγιακὲ ζάρια, ἀπὸ κοῦλοὺς σὰν κουβέρτα.

Ἔλα βρὲ Βασιλάκη,

Κοὶ τὴ φουλάρουμε.

Νὰ σεμιόσουμε κουβέρτα

Νὰ τοὺς τὰ παρουμε !

Ἡ Εἰσαγγελία μεταφέρεται εἰς τὴν ὁδὸν Χαριλάου Τρικούπη. Εἶνε τὸ μόνον ἴσως ἐπιμόκιον κτίριον τὸ ὁποῖον ἀπὸ πρωΐας μέχρι βαθυστήρ νυκτὸς ἔχει ζωηρὰν τὴν κίνησιν.

Τὸ κρεπεκρεμασμένον κλεῖστρον τῆς ὁλκιοῦ, ἄλλοι ἀνοιγόμενοι καὶ κλειόμενοι, ἄλλοι ὀφυβοῦντες, ἄλλοι ἀρκούμενοι καὶ ἀκλουθοῦντες τὰ ἀστυνομικὰ ὄχημα τὰ ὁποῖα τοὺς συνοδεύουν, τὴν κατακλίζουν.

Ἀστυνόμοι, χωροφύλακες, δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, ἀστυνομικοὶ κ.τ.λ.

Τραγουδᾶει κάποιος πολὺ μουσικὸς κύριος.

— Θὰ κάνουμε χοντρὸ παιχνίδι, γιὰ θὰ ζωγηθοῦμε λαντάρι.

—Μπορεῖ κέμποτε, ἀπαντᾶ μιὰ κυρία.

Κοὶ βγάζοντας μερικὰ χαρτονομίσματα τὰ λέει στὸν ἀντικρυνὸ τὴς κυρίας.

— Βγάλετε! Δεκοιδυὸς μπορῶ, πέντε πίσω.

Τὰ ζάρια πέφτουνε καὶ ἡ κύριος φέρνει ἕξη, πέντε.

—Μοῦφαγες τὸ σάνο, τοῦ λέει ἡ κυρία.

Κοὶ ἀμέσως.

—Τεκρακόσιες μπορῶ ἐνὸν παρὰ τέσσαρα. Ὁ κύριος ρίχνει τὰ ζάρια καὶ φέρνει πέντε-τρία.

Τὰ πάνινα ἡ κυρία καὶ τὰ μπαγλαρεῖα σὰ λεπτὰ τὴς χεράκια. Ἔκεῖνος τὰ ἀμολάει καὶ πέφτουνε.

—Ἔξῆς! Κατρακόσια τὸ τετρακοσάρι, κύριος.

Κοὶ τὸ παιγνίδι δουλεύει, ὅσπου τὸ παιγνίδι χοντρύνει σὰ γκαῖα.

— Δυὸ χιλιάδες στὶς δυπλὲς !.. Πῶς, πιά!

Τὶς διπλὲ τὰ ἔσεις τοῦ ἔλοῦ εἰς χρυσοπωλοπεῖ ἡ ἀριστοκρατία. Τίποτε δὲν ἔνει μέτοκα τὰ φανταστικὰ τὸ ἐσωτέρικο.

Ὅλες τοῦ οἱ χαρὲς ἔχουν διοχετεύθῃ στὰ σαλόνια, τρομοκρατοῦν τὸν κόσμο ἀπὸ τὰ κέντρα.

Φαίνεται ἡ ἀνεμοστρόβιλος ἀπὸ τὴν ἀνεμοστρόβιλος ἔφτασε ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ ἀπὸ τὴν ἀξία τῶν ἀκριβῶν ἐπιπλωμένων.

Τὰ λίγο ὅλοι ἔχουνε χιχτὴ στὰ μπαλκόνια.

—Ρέ τὶ θρεῖς ἀνάγκες τὸ ἄτιμο λέει μπαμπόρα;

—Ἐκεῖνα μοῦ λὲς! ἀκαστὰ κάποιος νεαρός.

Κάνεις κόρφο, πῶ μπακάνος σ' αὐτὸ, ἀκαλεῖ γιὰ τὴν ἀπιδρασὶ τοῦ μαύρου σὰ χαρακτῆρας.

*—Κόβει τὰ ν